

Hoogvliet, juni 2020,
Beste sobats en weduwen, beste allemaal,

Wat hadden wij u graag in deze nieuwsbrief een uitgebreid verslag met vele foto's van de op 30 mei jl. reünie willen laten zien. Na het zeer moeizame herstel na de zware openhartoperatie in juni, van Joop, de man van voorzitter Marianne en tevens penningmeester, en de daaropvolgende operatie net voor de kerst, hadden wij 30 mei jl een reële

datum gevonden om u allen weer te mogen begroeten op de kazerne in Oirschot. "Tegen die tijd ben ik weer fit genoeg. Bovendien kan je beter straks dingen moeten afzeggen dan alles op het laatste nippertje gaan regelen", waren de wijze woorden van penningmeester Joop. Dus pakten we het verzinnen, regelen, aanschrijven, Inzamelen, tellen en bestellen, inkopen, reserveren en al wat meer om een, zoals u van ons gewend bent, een heel fijne, goedverzorgde reünie met u en uw sobats te organiseren. Helaas.

Het coronavirus, of te wel COVID19, bereikte vanuit China Europa, dus ook Nederland. Wij realiseerden ons maar al te goed dat een virus zoals dit geen onderscheid zou maken in welk land dan ook en in welke heftigheid het zou uitbreken. Met nog enigszins goede hoop, maar ook met de nodige twijfels bleven wij toch nog steeds aan het regelen en verzamelen. Eigenlijk tegen beter weten in. Nog voor onze minister president aankondigde dat we in een' intelligente lockdown' zouden moeten, was

het voor ons een bekeken zaak. Gezondheid gaat boven alles, ook boven een reünie waarnaar door zo velen is uitgekeken. "Ik stop met alle activiteiten omtrent de reünie", besloot Marianne.

Dit is zinloos!" De al ingezamelde bederfelijke goodies, waaronder heerlijke chocolaatjes, zijn in goed overleg met de sponsors aan het verzorgend personeel van een instelling voor dementen geschonken wat zwaar was getroffen door het virus. Van deze sponsors mogen wij nogmaals bij hen aankloppen wanneer de reünie wel door zal gaan. Zij willen dan graag weer een smakelijke bijdrage schenken.

En daar zaten we dus. Binnen! Geen visite, niemand! Thuisblijven. Dat doen wij maar al te graag. Als je tot de één van de risicogroepen hoort, doe je dat. Zeker als je nog een paar jaartjes door wilt gaan met leven. “Ja maar, jullie hebben al een hele leven gehad. Het recht van sterkste telt nu. Het gaat om ons, de jongeren, want wij hebben nog een heel leven voor ons”. Maar als oudere kun je zeggen: “Ja, wij hebben al heel leven achter de rug. Een leven met oorlog en hard werken. Daarom genieten wij juist zo van de dagen die wij nog hebben. Deze dagen zijn voor ons net zo kostbaar als voor jullie je hele leven. Eens behoort jij tot onze groep. Hoe dan ook, niemand wil voortijdig van deze aardkloot verdwijnen. Dus het is oppassen geblazen. Voor iedereen!”

Maar hoe nu verder? Wel uitgaven gedaan voor de aanloop naar de reünie, maar geen opbrengst van de reünie, geen opbrengst van de loterij en vanwege het niet doorgaan van de reünie, ook geen subsidie van het Vfonds. Zuinig zijn met het geld wat nog in kas is, want er worden toch nog steeds kosten gemaakt. Maar zomaar niets meer van ons laten horen? Geen contact meer dan alleen met een verjaardag? En wat te doen met al die mensen die zo gul weer Douwe Egbertspunten hebben opgestuurd. Hartverwarmende reacties, enveloppen vol met punten waarmee men het maar druk had om die netjes bij ons te bezorgen. Aan al die mensen was een nieuwsbrief in juni beloofd.

Niets meer laten horen, nee, zo steken wij als de reünie- en nazorgcommissie niet in elkaar. “Laten we beginnen door alle veteranen te bellen!”opperde Joop. “Goed idee”, vond Marianne. “Gewoon om te horen hoe het met iedereen gaat. Een praatje, luisterend oor, raad of advies, een mopje, gezellig kletspraatje, maar ook serieus gesprek kan nodig zijn. Wie heeft er extra aandacht nodig? Hulp? Wie is er ziek?” Met “Jij belt, want iedereen wil graag een praatje met Marianne hebben” schoof Joop die taak naar Marianne toe. Kortom, de telefoon brengt ons nu bij u thuis en u bij ons.

Wij hebben u niet kunnen verwelkomen op de reünie, kunnen niet bij thuis of de koffie komen of op ziekenbezoek komen. Maar ook het bijwonen van crematies of begrafenissen gaat niet door.

Van de ongeveer 300 veteranen en weduwen heeft Marianne nu ongeveer 2/3 gebeld. Is er extra aandacht nodig, dan belt ze weer terug en gaat er een kaart op de bus. Zomaar, een bemoediging. Bij een overlijden gaat er een brief met troostende woorden en het gedicht, wat anders wordt voorgedragen na de toespraak bij de plechtigheid, opgestuurd naar de nabestaanden.

Aan het einde van ieder telefoongesprek of e-mailcontact laat Marianne weten dat u haar altijd mag bellen als u verlegen zit om een praatje of als u vragen heeft. Bel gerust. **Wij waren er voor u en zijn ook nu voor u, veteraan. Juist nu!**

Inmiddels is ook duidelijk dat er nog meer evenementen later dit jaar geen doorgang zullen of konden vinden, zoals de Nationale Veteranendag in Den Haag. Deze dag is uitgeroepen tot een virtuele editie.

Er zal een speciaal programma in de Ridderzaal zijn in de aanwezigheid van de minister-president, de minister van defensie, een klein aantal veteranen en enkele jongeren wordt uitgezonden via nationale radio en TV. Lees meer hierover in Checkpoint no 4 of www.veteranendag.nl

Onlangs kregen we ook bericht dat de nationale herdenking in het stadspark Hattum in Roermond niet doorgaat op de manier zoals u bent gewend. Er zal dit jaar **wel** een herdenking zijn, echter in aangepaste vorm en let op: **zonder publiek!**

“Het bestuur Stichting nationaal Indiemonument 1945-1962 richt zich hierbij in het bijzonder tot de Indië-veteranen: vanwege de hoge leeftijd, vanwege veelal de broze gezondheid ‘Blijft u alstublieft thuis!’ De jaarlijkse herdenking zoals u dat gewend bent zal niet op gelijke wijze als in voorafgaande jaren plaatsvinden. De herdenking zal in aangepaste vorm, zonder publiek, doorgaan zodat we toch samen kunnen stilstaan en eer betonen aan allen die strijden en hebben gestreden voor vrede, vrijheid en veiligheid. De herdenking wordt via tv dan wel livestream uitgezonden. “

Ondanks dat er geen publiek aanwezig kan zijn hebben de vele veteranenorganisaties, die gewoonlijk namens hun organisatie een krans lieten leggen, de gelegenheid aangeboden gekregen om toch op een waardige manier een krans te laten leggen. Dit gebeurt dan door Stichting N.I.M.

Uiteraard heeft onze commissie meteen voor deze herdenking een krans besteld. Marianne heeft geregeld dat op zaterdag 5 september a.s. niet alleen in Roermond een krans wordt gelegd, maar wordt er door de oorlogsgraven Stichting op de erebegraafplaats Candi te Semarang gelijktijdig een krans gelegd. Deze krans zou tijdens de afgelaste mei reünie worden gelegd. Nu dus op 5 september a.s. .

Trieste berichten. We weten het. Veel is in dit bijzondere jaar van de viering van 75 jaar vrijheid niet doorgestaan of wordt op aangepaste wijze ingevuld. Het is niet anders. Triest en verdrietig voor allen die zich zo hebben ingezet om dit jaar met veel festiviteiten onze vrijheid te vieren.

Wij als commissie hopen alsnog volgend jaar samen met u op de reünie die 75 jaar vrijheid te vieren met gasten, sprekers, re-enactmentgroep, danseressen, muzikaal amusement, presentjes, goodiebags, en niet te vergeten de gratis Douwe Egbertsloterij waar we zoveel respons op hebben gekregen voor de inzameling van de punten! **Vieren zullen we die vrijheid. Samen met u!**

Tot die tijd zijn wij er voor u. We hopen u in december weer het blad Sepatoe Roesak toe te kunnen sturen. Er zijn nog een flink aantal interviews van thuisbezoeken nog van voor de coronacrisis. Die kunnen we nu mooi plaatsen. In de tussentijd blijft Marianne iedereen bellen. Is de lijst met alle veteranen doorgewerkt tot Z, dan start zij weer gewoon bij A met bellen.

Echter, er moeten onkosten voor worden gemaakt, net als voor deze nieuwsbrief. Blijft u daarom ons steunen met uw donaties. Zonder uw bijdrage wordt het voor ons wel moeilijk om dat te blijven doen wat nu in onze macht ligt. We kunnen nog zoveel, maar dat kost geld. U kunt uw donaties overmaken naar rekeningnummer NL61ABNA0972138021 t.n.v. reünie – en nazorgcommissie 2-6RI, T-Brigade te Hoogvliet.

Rest ons, het gehele team, iedereen te bedanken die tijdens de ziekenhuisopnames van penningmeester Joop de vele kaarten, bemoedigende telefoontjes en mailtjes stuurden. Het heeft ons enorm goed gedaan zoveel hartverwarmende wensen. Ook bedankt het team u voor de vele kerst- en nieuwjaarswensen met de meest lieve groeten.

Geniet van het leven, maar blijf voorzichtig, blijf gezond en blijf positief.

Reünie
mei 2019

Leden reünie- en nazorgcommissie 2-6 R.I. T-Brigade.

Voorzitter/secretaris,

Alsmede redactie en lay-out Sepatoe Roesak

Marianne Pragt-Lankhuizen,

Schakelpad 12, 3192 JH Hoogvliet.

Telefoon : 010-4382758 of 06-25278220

E-mail marianne.lankhuizen@gmail.com

Voor adreswijzigingen, jubilea, overlijden en telefonisch contact .

Website www.sepatoeroesak.nl

Penningmeester en redactionele ondersteuning:

Joop Pragt,

Schakelpad 12, 3192 JH Hoogvliet.

Telefoon: 010-4382758

E-mail: j.pragt9@upcmail.nl

Coördinator nazorg:

Marijke de Jong,

e-mail: mellanion@hotmail.com

reüniedewerkers:

Bob Pragt, fotograaf

Frank van Hulst

Jacqueline Lennartz

ondersteunend commissielid

Theo Eversen,

e-mail: theoeversen@gmail.com

Verzorging drukwerk:

Jan Teeuw

www.janteeuw.nl

Voor donaties en giften:

Rekeningnr : NL 61 ABNA 097.21.38.021

t. n. v. reünie- en nazorgcommissie 2-6RI, T-Brigade te Hoogvliet

Uw bijdragen en donaties maken het voortzetten van onze werkzaamheden voor de veteranen mogelijk.

Ministerie van Defensie

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door het Vfonds met de middelen uit de Nationale Postcode Loterij. Uw deelname aan deze loterij wordt daarom van harte aanbevolen